Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

За педагогічні кадри

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ім. О. М. ГОРЬКОГО

29 БЕРЕЗНЯ 1957 року П'ЯТНИЦЯ
№ 12 (24)
Ціна 15 коп.

Пожвавити роботу семінарів і гуртків системи партійної освіти

Основною формою в системі політичної освіти наших кадрів є самостійне вивчення марксистсько-ленінської теорії. А успіх політичної освіти залежить, насамперед, від самостійної і наполегливої роботи кожного комуніста над вивченням марксистсько-ленінської теорії, від конкретної допомоги комуністам з боку партійної організації, від її контролю за цією важливою ділянкою роботи.

В нашій інститутській партійній організації всі комуністи охоплені системою партійної освіти.

Переважна більшість комуністів з числа професорсько-викладацького складу та лаборантів інституту виявила бажання працювати в теоретичних семінарах по вивченню марксистсько-ленінської філософії, політичної економії та історії КПРС. Таким чином, було організовано 5 філософських семінарів, 1 семінар по вивченню політичної економії соціалізму і 1 семінар по вивченню історії КПРС. Для адміністративно-технічного персоналу інституту було створено 5 гуртків по вивченню питань біжучої політики.

Партійне бюро виділило керівників для теоретичних семінарів і гуртків з числа найбільш підготовлених товаришів, а також розглянуло тематику занять в теоретичних семінарах. Треба відзначити, що в цьому навчальному році тематику теоретичних семінарів підібрано досить вдало. Це пояснюється тим, що вона складалась з урахуванням інтересів учасників цих семінарів. Так, на фізико-математичному факультеті в семінарі вивчаються філософські питання сучасної фізики та математики, на педагогічному факультеті — філософські питання психології і педагогіки, на мовно-літературному факультеті — в одному семінарі — вчення В. І. Леніна про культуру і мистецтво, в другому — вчення діалектичного матеріалізму про мову і мислення. В семінарі по вивченню політичної економії товариші працюють над важливими економічними проблемами соціалізму.

В значній частині семінарів навчання організовано добре. Це перш за все стосується семінарів, які працюють на фізико-математичному і педагогічному факультетах. Тут регулярно відбуваються заняття семінару, практикується підготовка рефератів, виступи слухачів семінару з доповідями. На жаль, цього не можна сказати про семінар по вивченню історії КПРС (керівник т. Слободинська). Тут зустрічі з слухачами відбуваються дуже рідко, недостатньо організовується консультацій. Останнім часом і на літературному факультеті семінар, де керівником т. Табачников, теж збирається нерегулярно. Учасники семінару уже підготували 6 доповідей, але вони ще не заслухані і не обговорені.

Здебільшого учасники семінарів добре готуються до занять, і тому заняття проходять жваво. Так, наприклад, на педагогічному факультеті в роботі семінарів приймають активну участь тт. Вознюк Д. А., Барун Р. К., Речиць К. Р., Літвінов С. А., Ніколенко Д. Ф., Перельмутер М. М. та ін. Це можна сказати про ряд товаришів з фізико-математичного факультету. Проте, деякі товариші ще не взялись як слід за роботу, нерегулярно відвідують заняття семінарів. Наприклад, тт. Бондаренко Ж. А., Кравченко О. Г. (педфак), Бережний Т. К., Деркач Я. Ф., Янківський К. П. (фізмат).

Непогано працюють гуртки по вивченню біжучої політики в бухгалтерії і в друкарні, але потребує значного поліпшення робота гуртків, в яких навчається адміністративно-технічний персонал у наших гуртожитках по вул. Гоголя та на Солом'янці.

Одним з недоліків у роботі наших теоретичних семінарів і гуртків ще й досі залишається те, що на заняттях нам не завжди вдається організувати творче обговорення, товариську дискусію. Треба поставити справу так, щоб у роботі семінарів і гуртків брали активну участь усі присутні, щоб після кожного заняття в семінарі і, особливо, в гуртку їх учасники почували, що вони ідейно виросли, узнали щось нове, чого раніше не знали, щоб їх свідомість збагачувалась новими фактами та ідеями. Партійне навчання, вивчення марксистсько-ленінської науки — це не повинність, а життєва потреба. Вона повинна викликати не втому і нудоту, а бадьорість, життєрадісність, приплив нової енергії і велику віру в правоту нашої справи, справи комунізму.

Керівникам семінарів уже слід подумати про організацію тематичних теоретичних конференцій на факультетах і по-справжньому взятися за підготовку до них.

О. ПАВЕЛКО,
член партбюро інституту.

Студенти II-го курсу українського відділу (мовно-літературний факультет) готуються до фестивалю разом з студентами механічного факультету КПІ.

На фото: друзі за розучуванням пісень про бойовий шлях комсомолу.

П'ять Всесвітніх фестивалів

25 березня в актовому залі інституту відбувся фестивальний вечір студентів IV курсу літфаку. Випускники обрали дуже цікаву і актуальну тему для свого курсового вечора — «П'ять Всесвітніх фестивалів молоді і студентів».

Вісім годин... Завіса відкривається, і перед глядачами — представники трьох рас. Вони дружно взялись за руки, високо піднесли емблему VI Всесвітнього фестивалю... Всі встають... Урочисто звучить гімн демократичної молоді, який співають всі присутні.

На сцену виходять п'ять дівчат. Вони розповідають про кожний з фестивалів молоді світу... Ці фестивалі відбувалися в різних містах, «в разных землях и странах», але скрізь, всіма мовами молодь повторювала звичайне, дороге кожній чесній людині слово — мир. Кожна з студенток говорить про те, що народи світу не хотять війни, що боротьба за мир — найголовніша справа всього передового людства, що мир переможе війну.

Починається концерт художньої самодіяльності. Виступає хоровий ансамбль студентів IV курсу. Він виконує фестивальну пісню композитора Новикова «Звенит гитара над рекою» і українську народну пісню «Дощик». Потім виступили члени хореографічного колективу, спортсмени-гімнасти, студенти-літстудійці, вокальний квартет, солістки, читці.

«Песня студентов над миром несется» — дружно співає весь зал в завершення художньої частини. Так, до щастя дорога у нас одна!

Весело проведена заключна, масова частина вечора. Співали, танцювали...

Хороший вечір!

Ю. ЯНКОВСЬКИЙ.

Що де робиться

ФІЗМАТ. Активно готується до фестивалю.

Більше масовості, товариші фізматовці! Адже ваш факультет найбільший, тому з вас більше і вимагатиметься. Надто мляво йде підготовка фестивального вечора на III курсі.

ЛІТФАК. Дуже цікаво і організовано пройшов вечір на IV курсі. Фестивальний оргкомітет бажає четвертокурсникам якнайкраще скласти державні екзамени. Це буде цінним подарунком фестивалю.

ПЕДФАК. Факультет діяльно готується до фестивалю. Але ще не всі студенти включилися в активну підготовку.

Більше масовості, товариші педфаківці!

ДО СВЯТА МИРУ

Організовано йде підготовка до фестивалю в нашій групі. У понеділок ми провели тематичні групові збори «П. І. Чайковський». Збори пройшли цікаво.

На комсомольських зборах «Назустріч фестивалю» ми вирішили готувати в подарунок фестивалю альбом «Артисти радянського кіно», а також індивідуальні подарунки: вишивки, малюнки. Готуємо групову художню самодіяльність.

Ми бажаємо, щоб усі групи активно включились у підготовку до фестивалю, щоб наш перший інститутський фестиваль був справжнім святом весни, радості і миру.

Н. ІВАНЧУК.

До цього часу

Зараз факультети, курси, групи активно готуються до фестивалю. Кожний задумується над тим, з якими досягненнями він зустріне фестиваль.

Але ж про які досягнення може бути мова, якщо до цього часу у нас є академборжники? Вони гальмують всю нашу роботу, бо жодна група не зможе зайняти першого місця, якщо студенти будуть мати навіть задовільні оцінки, не говорячи вже про двійки.

Встановлюються дати проведення факультетських та курсових вечорів, і проводяться вони в точно призначений час. Тільки для ліквідації заборгованостей немає у нас ніяких термінів.

Студент I курсу педагогічного факультету (відділ I—IV кл.) В. Слива вже чотири рази намагався скласти екзамен з арифметики, забуваючи про те, що вивчити арифметику за одну ніч неможливо.

Не більш відрадні вісті з фізико-математичного факультету. До цього часу тут ще сім чоловік мають академзаборгованість. А не можна сказати, що студенти Р. Пригара, Л. Кузько, А. Дашевська, В. Літвінов, Л. Тетянчук, О. Бондаренко працюють наполегливо.

На жаль, питання успішності дуже рідко порушується на комсомольських зборах груп та курсів.

Г. ТКАЧЕНКО,
Л. КОПЕЛЕВА.

Як ми готуємось до фестивалю

Другий курс, нарешті, активно включився в підготовку до фестивалю.

Головним нашим недоліком було те, що ми не могли добитися масовості в цій підготовці. Важко було залучити до участі в художній самодіяльності юнаків.

Дуже допомогли нам в організації роботи відкриті партійно-комсомольські збори факультету, які відбулися 18 березня.

Майже кожний день у нас відбуваються репетиції хору, який уже розучив пісню Соловйова-Сєдого «У родного Иртыша». В репертуар хору передбачається включити ще 2 українські пісні і пісню однієї з країн народної демократії. Допомагає в роботі хору П. Г. Човновий.

У підготовці вечора подають нам велику допомогу агітатори М. М. Перельмутер та Н. Ф. Засенко.

І. ДВИГУН,
Г. СКРИННИК.

* * *

Ми, студенти 11 фізичної групи, як і вся молодь світу, бажаємо внести щось корисне і цікаве для якнайкращого проведення фестивалю. Самим першим подарунком буде стопроцентна успішність та відвідування лекцій і практичних занять.

Щоб фестиваль був цікавим і різноманітним, потрібно, щоб він був масовим. Тому всі без винятку студенти нашої групи активно готуються до його проведення, беручи участь у тому чи іншому гуртку, секції і т. ін.

Силами групи ми готуємо уривок з п'єси «Нескорена полтавчанка». Головні ролі виконують: В. Бідношия, В. Лінько, В. Кагановський, А. Сьомін, В. Шабаров, П. Возний. До курсового фестивалю сольні номери готують студенти Н. Оселедько, Ю. Василенко та інші.

Нашим подарунком до Всесоюзного та Всесвітнього фестивалів будуть також два альбоми: «Види міста Києва» та «Життя нашої групи», над виготовленням яких активно працюють В. Виловатий, П. Возний, Н. Оселедько, С. Науменко, Н. Старощук та інші.

В. ШАБАРОВ,
комсорг групи.

Працювати сумлінно і творчо!

★★

ЦІКАВО І КОРИСНО

25—26 березня відбулась традиційна зустріч випускників Київського державного педагогічного інституту ім. Горького. Шумно у 23 аудиторії. Тут збираються випускники фізико-математичного факультету. Чути радісні вигуки друзів, які давно не бачились. Є чим поділитись: і радістю перших успіхів у роботі, і досвідом роботи.

Виступає декан фізико-математичного факультету О. П. Сергунова. Від імені дирекції інституту та професорсько-викладацького складу вона палко вітає вихованців факультету.

— Колектив нашого інституту, — говорить Ольга Петрівна, — наполегливо працює над вихованням достойних працівників педагогічного фронту. Та не треба думати, що у нас немає недоліків. Вони, звичайно, є, і ми просимо вас допомогти нам їх виправити. Сподіваємось, що ви підкажете нам, що можна зробити ще в стінах інституту для покращання підготовки кваліфікованих вчителів.

Професор О. К. Бабенко розповів, з яким інтересом педагогічний колектив факультету слідкує за роботою своїх випускників.

Доцент І. Є. Шиманський відзначив, що факультет вже перейшов до підготовки вчителів широкого профілю; математичний відділ готує вчителя математики, креслення і астрономії. Введено нові дисципліни: виміри на місцевості, обчислювальний практикум, моделювання. Читаються спеціальні курси суто наукового характеру і курси, спрямовані на підвищення майстерності вчителя.

Відбулися зміни і в педагогічній практиці. Збільшено час на проходження практики, додатково вводиться практика з креслення. На практиці студент заміняє вчителя і дає ряд уроків. Це має свої позитивні і негативні сторони. Студент бачить наслідки своєї праці і знаходиться в реальних умовах майбутньої роботи. Зате обговорення уроків не дає такого ефекту, бо не всі студенти-практиканти присутні на уроці.

— Нам треба вияснити, — підкреслює т. Шиманський, — чи інститут дав вам достатню теоретичну та практичну підготовку? Яку роботу проводите ви по політехнізації навчання? Відповідь на всі ці питання ми хочемо почути у ваших виступах.

Потім виступають випускники. На трибуні В. М. Підгаєцький, який працює директором школи шахти № 21 на Донбасі. Він запевняє, що теоретична підготовка випускників інституту достатня, і закликає студентів, які ще вчаться в інституті, «брати все, що дають», бо все це пригодиться в роботі.

Закінчуючи свій виступ, т. Підгаєцький закликає майбутніх випускників: — Не намагайтесь залишитися в столиці, — говорить він. — Якщо добре працюватимете, вам скрізь буде добре, і ви будете задоволені. Для мене Сталінська область стала тепер рідною.

Тов. Жежерун О. Т. закликає молодих вчителів боротись із старою тенденцією в учительській роботі — «аби цифра справна була». Головне в нашій роботі — дати учням грунтовні знання.

Важливе питання порушила у своєму виступі т. Новак Г. Г. (Фастів, школа робітничої молоді) — питання методики викладання математики в школах робітничої молоді та розв'язування задач виробничого характеру.

Слід відмітити, що ніхто із випускників у своїх виступах не порушив питання виховної роботи, хоч на зустрічі були присутні представники кафедри педагогіки.

Після короткої перерви випускники прослухали цікаву лекцію кандидата фізико-математичних наук В. С. Королюка на тему: «Сучасне застосування електронних обчислювальних машин».

В зв'язку з введенням в проект нової програми елементів вищої математики І. Є. Шиманський висловив думки відносно викладання даного матеріалу в середній школі.

26-го березня випускники побували на екскурсії у вичислювальному центрі в Феофанії, де ознайомились з роботою електронних машин.

Н. КУЖІЙ.

★

Тепла бесіда

Кожного року під час весняних канікул в школі з різних міст і сіл України з'їжджаються вихованці нашого інституту на традиційну зустріч випускників.

Професор О. К. Бабенко розповів молодим учителям про зміну в навчальних планах та програмах для фізичного відділу в зв'язку з переходом інституту на 5-річний строк навчання та розширенням спеціалізації.

Вчителі фізики розповіли про свою роботу в школі. Більшість випускників заявляли, що під час навчання в інституті вони одержали хорошу теоретичну підготовку і необхідні практичні навички та вміння для викладання фізики в середній школі. Значна частина наших випускників, крім фізики, веде практикум з машинознавства та електротехніки, веде уроки праці в школі.

Але, як заявили в своїх виступах тт. Підгаєцький В. М., Жежерун О. Т., інститут ще не дає потрібної педагогічної підготовки випускникам до адміністративно-господарської роботи в школі. Випускниця математичного відділу т. Лисак Л. Ф., нині вчителька фізики Тетіївської середньої школи, говорила про необхідність підготовки студентів математичного відділу до викладання фізики в середній школі, бо після закінчення інституту дуже часто доводиться нашим випускникам поєднувати викладання фізики і математики.

Учитель фізики Вижницької середньої школи т. Войцеховський О. В. розповів, яку велику виховну роботу доводиться проводити учителю школи незалежно від його фаху. Він відзначив, що до цієї роботи наші випускники ще не цілком підготовлені.

Учитель фізики 38 середньої школи м. Києва Е. Н. Корженевич поділився досвідом виховної роботи в своїй школі, розповів, як колектив цієї школи добився хорошої дисципліни учнів і покращання успішності.

До пізнього вечора продовжувалась тепла бесіда випускників з викладачами інституту.

М. ЧЕРЕДНИК.

★★

Жвавий обмін думками

Радо зустріли четвертокурсники мовно-літературного факультету своїх старших товаришів, які закінчили інститут у попередні роки і принесли до майбутніх педагогів свій, хоч ще й невеликий, але свіжий і безпосередній досвід педагогічної роботи.

Ми чекали цих випускників, як чекають моряків з далекого плавання, моряків, які вже попробували солоної води.

Через 4—5 місяців ми теж переступимо грань, за якою відкривається бурхливе, цікаве життя з радостями і труднощами. Різні думки і питання постали перед нами. І на ці питання ми справді-таки одержали вичерпну відповідь.

З вступним словом виступив декан факультету А. К. Данилюк, який привітав прибулих і попросив їх відкрито і щиро розповісти про свою педагогічну роботу, про недоліки викладання в інституті, які вони відчули в своїй роботі. Потім присутні заслухали доповідь кандидата філологічних наук Н. В. Сурової «Про зміни в російському правописі».

Доцент А. П. Медушевський повідомив, що кафедрам української мови доручено переглянути український правопис відповідно до російського, особливо в написанні слів разом, окремо і через дефіс.

Добрих викладачів готує інститут, — сказав В. Яременок, випускник 1956 року, який працює на Вінниччині, — але дають тобі клас в 40 учнів, і в процесі виховної роботи виникають часом такі питання, до розв'язання яких ми зовсім не підготовлені.

Виховувати учнів треба всім педагогічним колективом, громадськістю, — сказав Токаренко, випускник 1951 року, який працює в м. Чорний Острів Хмельницької області. — Від ідейного виховання залежить успішність учнів і їх поведінка. Треба не тільки вчити, а й виховувати на уроці.

Потім присутні заслухали доповідь проф. Волинського «Метод соціалістичного реалізму».

Г. КОНОНОВИЧ.

До нових успіхів у роботі

26-е березня. З яскраво освітленого актового залу чути веселий гомін, сміх, жарти.

Тут зібралися студенти, викладачі, працівники інституту на заключний вечір зустрічі з випускниками — вихованцями нашого вузу.

Сьома година вечора. Поступово шум затихає...

З словом-привітом виступила директор інституту М. М. Підтиченко. Вона коротко розповіла про велику роботу, проведену інститутом.

За час свого існування інститут виховав 23 293 вчителів, з них більше 10 тисяч — в післявоєнні роки.

Підготував інститут немало і наукових кадрів. Аспірантуру закінчили 63 чол.; з них 25 — кандидати наук, 19 — працюють викладачами інституту (доценти Ф. М. Поліщук, А. П. Медушевський, М. У. Походзіло).

Але основна маса випускників працює в середніх школах областей республіки. Про їх роботу інститут має багато хороших відгуків.

Проте серед приємних повідомлень є й такі, які не можуть нас радувати. Ще не всі наші вихованці ставляться до роботи сумлінно; деякі товариші виявляють велику пасивність до позакласної роботи; не беруть активної участі у громадському житті села.

З словом-відповіддю виступили молоді вчителі. Вони палко дякували дирекції, викладачам за приємну і корисну зустріч; цікаво розповіли про свою роботу і висловили ряд критичних зауважень та побажань в адресу інституту і Міністерства освіти УРСР.

Від імені професорсько-викладацького складу виступив доцент Д. Ф. Ніколенко.

Він запевнив присутніх, що зауваження та побажання будуть враховані; викладачі інституту докладуть всіх зусиль, щоб озброїти своїх вихованців необхідними знаннями та практичними навичками для почесної і благородної праці на педагогічній ниві.

На закінчення свого виступу т. Ніколенко Д. Ф. побажав друзям подальших успіхів у роботі.

Після урочистої частини силами педфаку та артистів міста Києва був даний великий концерт. Вечір пройшов у обстановці сердечності та щирості.

Л. СОПІЛЬНЮК.

Зустріч з випускниками педфаку

У нашому інституті встановилась хороша традиція — проведення вечорів зустрічі студентів з випускниками минулих років.

На педагогічному факультеті такий вечір відбувся 25 березня. Відкрив його декан факультету Д. Я. Шелухін. Він привітав недавніх студентів, які завітали в інститут, щоб поділитися своїми враженнями та думками з досвіду самостійної роботи. Для них було зроблено дві невеликих доповіді про нові досягнення дефектологічної науки. Одна — викладача Краєвського «Про нове у навчанні мові глухонімих дітей», друга — професора М. М. Перельмутера «Деякі досягнення в галузі психопатології».

З інтересом були вислухані виступи О. Дубовецького, Л. Янковської, С. Квасневського — наших недавніх випускників.

Провідною думкою їх виступів було те, що випускникам недостає практичної підготовки у вузі. Необхідно збільшити кількість годин на практику. Виступаючі відзначили також, що іноді слаба вимогливість студента до себе створює труднощі у самостійній роботі, де виявляється відсутність конче необхідних знань, вмінь і навичок.

На вечорі виступили і ветерани праці — випускники з тридцятирічним стажем. Це доцент Д. Ф. Ніколенко і викладач А. М. Кремінський. Вони згадали свої студентські роки, вказали на необхідність студенту якомога більше працювати, працювати сумлінно і творчо, щоб бути справжнім вихователем покоління, гідного нашої доби.

Г. ЦИБУЛЯ.

Студенти мовно-літературного факультету на групових заняттях в кінолабораторії.

Фото М. Шуряка.

В зеленій лабораторії

Майбутній вчитель повинен оволодіти не лише знанням основних положень агробіологічної науки, а й одержати практичні навички та вміння по організації і проведенню сільськогосподарської праці дітей в школі і дитячому садку.

Велику роль у цьому повинна відіграти практика студентів, безпосереднє знайомство з природою в зеленій лабораторії навчально-дослідної ділянки інституту.

Тут є можливість використати різноманітні відділи та вгідця дослідної ділянки. Студенти самостійно працюють в різних цехах, в парниках, у плодовому саду, в ягіднику, в плодовому розсаднику, на полях сівозмін тощо.

За короткий строк більшість студентів літфаку (український відділ) і педфаку (дошкільний відділ) освоїли агротехніку закладки і набивки парників, посів насіння в парниках, обрізування і проріджування крон плодових дерев, знищення шкідників саду, заготовку живців деревних і кущових порід для розмноження, підготовку насіння до посіву, техніку яровизації тощо.

М. ПРИХОДЬКО,
старший викладач.

НА ДОСЛІДНІЙ ДІЛЯНЦІ

У політехнічній підготовці студентів дошкільного відділу (педагогічний факультет) велику роль відіграє праця на агробіологічній навчально-дослідній ділянці.

Працюючи під керівництвом досвідченого викладача М. П. Приходька, ми дістаємо конче потрібні нам знання і набуваємо умінь і навиків з різних галузей сільськогосподарського виробництва. Так, наша ланка в складі В. Одинець, О. Нижник, Н. Кулик, Р. Жимань, В. Денисової, В. Савенок, Л. Козлової, Є. Хилькевич, Л. Плохути цілком ознайомилась з улаштуванням парників, розміщенням їх, технікою закладання і набивки парника для

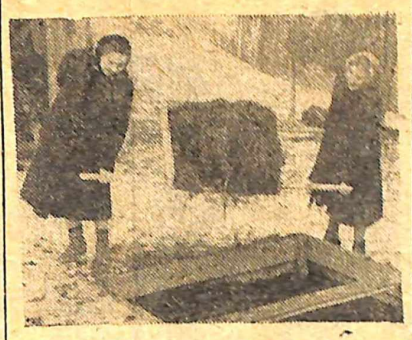

вирощування розсади овочевих, квіткових і плодових рослин.

Праця на навчально-дослідній ділянці озброює нас необхідними практичними навиками для майбутньої роботи в дитячих садках.

Н. СТЕЩЕНКО,
студентка II курсу педагогічного факультету.

Боротьба з шкідниками

Щоб добитися доброго врожаю фруктів на дослідній ділянці, треба знищити шкідникових комах. Наша ланка (С. Горобець, О. Третяк, В. Крушинська, О. Апухтіна та ін.) провела велику роботу по збору зимових гнізд гусениць на плодових деревах в саду. В сухих листочках, що висять на гілках дерев, зимує по 200—300 гусениць золотогузи та білана, які навесні об'їдають молоде листя. Ці гнізда ми зрізували і спалювали. Тим самим були створені кращі умови для хорошого росту дерев і кращого врожаю.

Т. ІВЧЕНКО,
студентка II курсу педагогічного факультету.

„На шкільній лаві"

* * *

ПРОЧИТАЙТЕ ЦЮ КНИГУ

Недавно вийшла з друку повість Б. Сороки «На шкільній лаві». Назва до певної міри вже розкриває її тему. Предметом художнього зображення в першому творі молодого письменника є життя і навчання десятикласників. Як же Б. Сорока розробив тему, на яку написано вже немало оповідань, повістей, романів?

Центральний герой твору, учень 10-го класу однієї з київських шкіл, Андрій Твердюк — звичайний юнак, яких часто можна зустріти в житті. Він захоплюється спортом, любить музику, художню літературу, старанно виконує свої домашні обов'язки, а от з навчанням у нього не все гаразд. Які цьому причини і до чого це приводить у його житті, читач дізнається, познайомившись із першою книжкою Б. Сороки[1].

Автор добре вивчив психологію свого героя, і це дало йому змогу створити переконливий образ молодої людини, яка стоїть на порозі самостійного життя. Без зайвих прикрас розкривається перед нами духовний світ юнака, правдиво змальовується його життя. Цьому

в значній мірі сприяє вдало вибрана автором форма розповіді, яка ведеться від першої особи.

Читач з великою увагою слідкує за долею центрального героя повісті і вірить, що Андрій знайде своє місце в житті і стане гідним членом нашого радянського суспільства.

Але занадто швидким, недостатньо вмотивованим у повісті вийшло перетворення учня-ледаря в сумлінного робітника. Таке важливе питання: що зробила школа, вчителі і товариші-комсомольці для виправлення Андрія — в повісті, на жаль, не висвітлюється, а там, де автор намагається це показати, він терпить невдачу. Не викликає ніякого сумніву той факт, що Андрій — ледар, причому — єдиний у класі. Допомогу товаришів він відхиляє, дає обіцянки виправитись і знову одержує двійки. А як же реагують на це його однокласники? Вони задовольняються даними обіцянками і залишаються байдужими до його особистого життя. І навіються до Андрія додому лише тоді, коли стороння людина сповіщає в школу про те, що він пропускає заняття. А хіба це не справа всього класу допомогти Андрієві, контролювати виконання ним домашніх завдань? Як не дивно, але це іноді робить студент Степан Краснощапка.

Применшив автор також і роль класного керівника, образ якого вийшов блідим, невиразним. Читач бачить Оксану Михайлівну лише на одному з уроків, а потім ще й на комсомольських зборах, де вона оголошує наказ директора про виключення Андрія з школи. А хіба може бути в шкільному житті таке, щоб на зборах, де вирішується доля випускника, не був присутній директор школи?

Письменник не використав усіх художніх засобів для виразного змалювання другорядних персонажів. Зовнішню характеристику їх Б. Сорока часто замінює одним загальним означенням, яке говорить дуже мало. Так, Олена Олександрівна — мачуха Андрія — «вродлива жінка».

(Закінчення на 4 стор.)

[1] Борис Сорока, На шкільній лаві, Повість, Вид-во ЦК ЛКСМУ «Молодь», К., 1956.

ОГЛЯД СТІННОЇ ПРЕСИ

Ближче до життя

Відомо, яку важливу роль в справі комуністичного виховання відіграє преса. В нашому інституті, крім загальнофакультетських стінних газет, виходить цілий ряд сатирично-гумористичних додатків, бюлетенів та спеціальних газет, присвячених фізкультурно-спортивній роботі. Певну агітаційно-пропагандистську, організаторську і виховну роль вони, безперечно, відіграють. Однак слід прямо сказати про наявність суттєвих недоліків і в самому процесі творення стіннівок, і в змісті та художньому їх оформленні.

Як правило, факультетські і курсові газети виходять до святкових дат, і вже таке приурочення задає тон всьому вміщуваному в них матеріалові.

Тут, насамперед, кидаються у вічі широкі передові статті, в яких нічого нового знайти не можна, оскільки редакція дає, так би мовити, конспективний виклад офіційного матеріалу, взятого з друкованих видань, без будь-якого зв'язку з життям факультету, курсів, груп. «Класичним прикладом» таких передових можна назвати статті, присвячені Міжнародному жіночому дню 8 березня, в газетах «Радянський педагог» (орган деканату, партійної, комсомольської і профспілкової організацій педфаку) і «Патриот Родины» орган комітету ДТСААФ інституту).

У багатьох стіннівках головне місце займають великі за розміром загальні статті, в яких з холоднокровною байдужістю констатуються «наші успіхи» чи «наші досягнення» з переліком в дужках імен двох-трьох «кращих» студентів. Коли ж мова заходить про недоліки в роботі, то тоді вже навіть імена не попадаються, а говориться «взагалі» про те, що треба «покінчити з відставанням», «налагодити справи», «покращити стан» тощо. Так освітлюється навчання і громадська робота в органі Ради ДСТ «Буревісник» та кафедри фізвиховання «За спортивну честь» (до речі, тут лише заголовок газети дано українською мовою!), в згаданій уже газеті педфаку.

Важливим недоліком у роботі редколегій стінгазет є те, що вони запізнюються з відгуками на ті важливі заходи, що проводяться в інституті. Весь студентський колектив зараз діяльно готується до фестивальних вечорів у групах, на курсах, факультетах, а стіннівки, за винятком газет мовно-літературного факультету, і досі обходять мовчанкою ці питання. Приклад редакції «Радянського літератора» (орган деканату і громадських організацій мовно-літературного факультету), яка вже тричі випустила спеціальний «Фестивальний бюлетень» і присвятила окремий номер питанням підготовки і проведення молодіжних фестивальних вечорів, треба підхопити всім стіннівкам інституту.

Бажано, щоб, крім сатиричних додатків, у кожному номері був гумористично-сатиричний куточок. Так, газета бюро секції фехтування «Фехтовальщик» звертає на себе увагу насамперед своїм гумористичним відділом «Штрафной укол».

Більше ініціативи, видумки, самостійності, конкретності в осміянні всього того, що заважає нашій нормальній роботі на всіх ділянках, — ось чого треба домагатися редакціям наших стіннівок і особливо сатиричних листків.

Можна почути веселий сміх біля сатиричної газети мовно-літературного факультету «Швабра» (редактор — О. Саушкін). Вдало використавши народні прислів'я і приказки, ідіоматичні й фразеологічні вислови, афоризми в боротьбі з такими явищами в студентському житті, як нехлюйство, зазнайство, «хвостизм», поєднуючи гостре слово сміху з вдалою карикатурою, газета відіграє важливу роль у боротьбі з ледарями, порушниками навчальної дисципліни і іншими горе-студентами. Редакції «Швабра», як і інших стіннівок, слід також зайнятись боротьбою й проти такого зла в нашому житті, як спізнення і невідвідування лекцій. Незважаючи на те, що в гуртожитках виходять свої газети, інститутські газети теж повинні торкатися питань громадського співжиття наших студентів у гуртожитках, повідомляти про факти неподобств на вулиці, в громадських місцях тощо.

Цінний почин зробили студенти фізико-математичного факультету, організувавши випуск «Комсомольського об'єктива», на шпальтах якого документально викривають прогульників і ледарів. Але, на жаль, під фотознімками знаходимо невиразні, байдужі підписи-констатації та ще до того й з помилками («остався», «бодрішся», «спішить»). Треба фото поєднати з гострим саркастичним словом, треба по-справжньому висміювати неподобства і тоді роль «об'єктива» в справі виховання, безперечно, зросте.

Взагалі, всім газетам треба уникати таких недоліків, як абстрактність, загальність статей, насичувати матеріал конкретними фактами й подіями, прямо й гостро говорити про недоліки, тобто треба ближче стати до життя.

П. ХРОПКО.

Через рік...

23-го березня 1957 року група студентів фізико-математичного факультету на чолі з аспірантом Є. І. Сірим відвідала підшефну Бучанську МТС.

Поїздка пройшла дуже весело. У вагоні студенти під акомпанемент гітари (грав Б. Міненко) співали пісні, а пасажири — допомагали. Погода була чудова, а тому ми всі зійшли з поїзда на одну зупинку раніше. До МТС дорога весь час йшла лісом; всі були дуже задоволені прогулянкою.

В цей день у Бучанській МТС була нарада бригадирів і активу станції, присвячена початку весняних робіт у полі.

До клубу прийшли також учні і молодь. Концерт пройшов жваво. Працівники станції гаряче дякували за концерт і просили відвідувати їх частіше, «бо як були минулого року, то аж тепер. Ми добре пам'ятаємо той концерт».

А. СЬОМИК,
12-а група фізиків.

НЕ пусом а пером

Мешканці кімнати № 42 (гуртожиток № 1) лежать на ліжках у верхньому одязі, в кімнаті брудно, накурено.

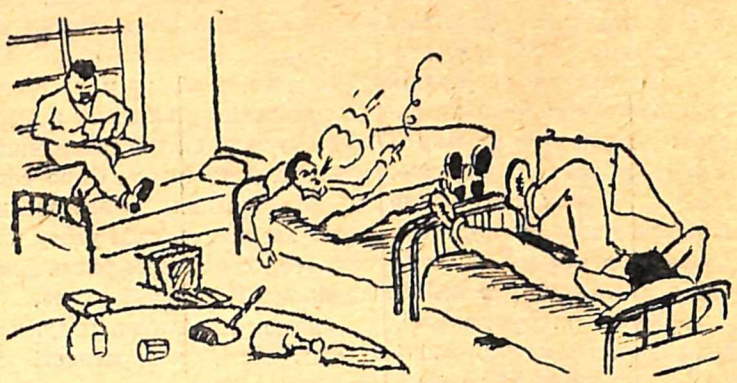

У студентов, в общежитии
Санитарный день — событие.
Здесь порядок — редкий гость,
Все прокурено насквозь,

Смята койка, пол заплеван,
А на койке В. И. Бондарь,
Пыльных не разув сапог,
Как пришел, сейчас же лег.

В кімнатах №№ 77 і 91 (гуртожиток № 1) інколи буває так брудно, що їх мешканці при перевірці гуртожитку санкомісією не впускають останню до себе.

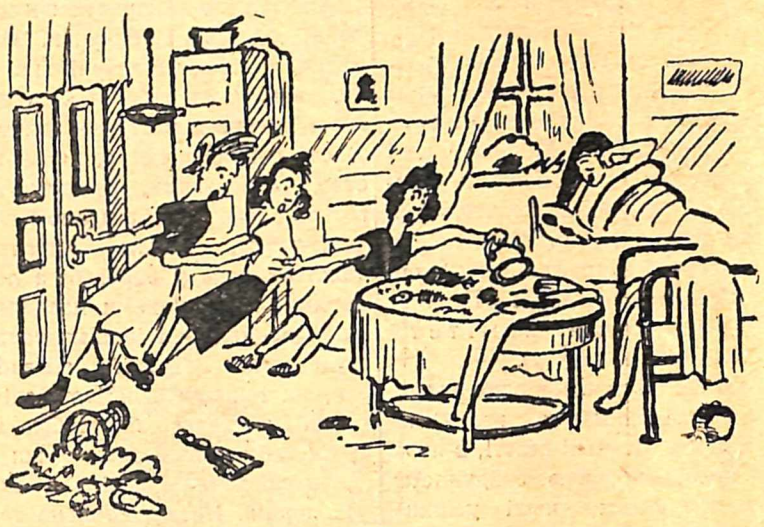

Без тарелки, без салфетки
На столе лежат объедки.
Санкомиссия придет —

Не пускают «на порог».
Кто хозяева, скажите,
В этих общежитьях?

Студенти 3-го курсу фізико-математичного факультету **Б. Стадник** і **А. Золотарський** під час занять втекли з аудиторії.

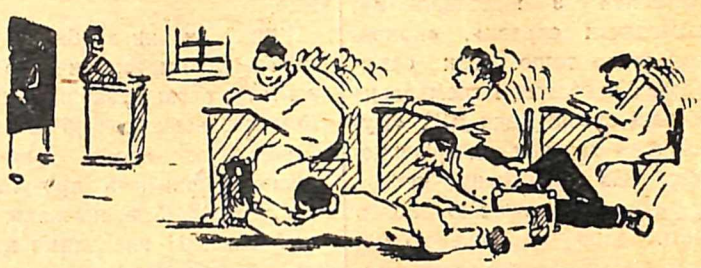

Зачем мы будем здесь сидеть,
Зачем над лекцией «потеть»,
Когда открыта нам дорога
От кафедры и до порога.
Под партами мы проползем

Тихонько, так сказать, ужом.
Хоть грязно там и пыль кругом,
Зато свободно «удерем».

В. ПЕТРУХАН.

Наші студенти (особливо з мовно-літературного факультету) часто спізнюються на першу лекцію.

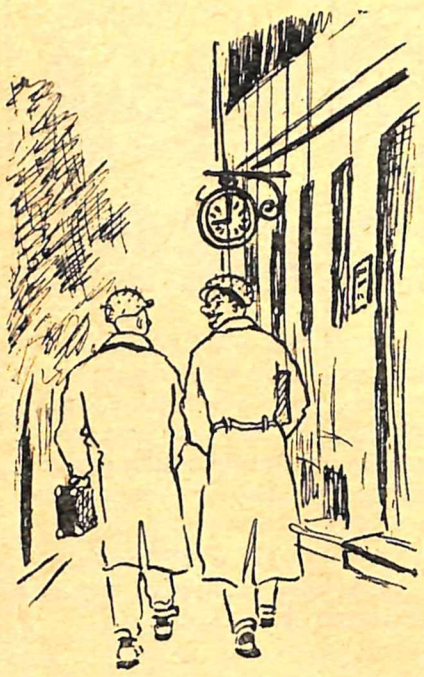

— В якому вузі дзвенить?

Як Володя Літвінов історію КПРС вивчає

«Не для житейского волненья»
(Не для життєвої заботи)
Родивсь Володя без натхнення
До навчання і до роботи.

Щоб це підтвердити, покажем,
Який у нього інтерес
До вивчення, наприклад, скажем,
Історії КПРС.

За перший весь семестр він, грішний,
Не був на жодному занятті,
Бо, бачите, борги торішні
Не міг ніяк «ліквідувати».

Тому й не диво: мов на зло
Йому ізнов «не повезло»:
Не встиг «хвости ліквідувати»,

Як стали нові виростати,
І серед них (нема чудес!):
З історії КПРС.

І ось уперше він «на пару»
Прийшов історію вивчати.
Та тільки що це? Скучно стало...
Зівнув... і став журнал читати...

Студента із таким «талантом»
Назвемо просто
симулянтом.

Остап РОМАШКО.

До уваги студентів КДПІ ім. Горького

Строки проведення першого фестивалю молоді нашого інституту скорочуються.

Фестивалі на факультетах проходитимуть 15—16—17 квітня 1957 року.

Заключний фестивальний огляд художньої самодіяльності інституту переноситься з 28 на 20 квітня 1957 р.

Товариші! Фестиваль розпочався! Більше організованості і масовості!

Нехай на фестивальних вечорах не змовкає пісня, не змовкає сміх!

ОРГКОМІТЕТ ПО ПРОВЕДЕННЮ ПЕРШОГО ФЕСТИВАЛЮ МОЛОДІ КДПІ ім. ГОРЬКОГО.

У трудівників села

23-го березня в клубі колгоспу ім. Молотова села Тарасівки відбувся вечір, присвячений 120-річчю з дня смерті О. С. Пушкіна.

Колгосп ім. Молотова — підшефний колгосп мовно-літературного факультету. Колектив факультету з радістю взявся допомогти колгоспникам в організації ювілейного вечора. В гості до колгоспників приїхала група студентів і викладачів.

Доповідь про життя і творчість Пушкіна зробив доцент Л. М. Карлов. З великою увагою слухали колгоспники цікаву розповідь про великого російського поета. Після доповіді відбувся концерт художньої самодіяльності, влаштований студентами II-го курсу мовно-літературного факультету (український відділ). З успіхом виступив хоровий колектив, який виконав пісні про партію, українські та російські народні пісні. Студентки О. Сапсай та К. Безкровна прочитали свої ліричні вірші. Л. Лиходій і М. Неводнича полонили слухачів виконанням пісень із радянських кінофільмів. Заслуженим успіхом користувався виступ студентки Л. Фалінської, яка співала пісню з кінофільму «Карнавальна ніч» та жартівливі російські частушки. У підготовці та проведенні концерту велику роботу провів баяніст Я. Міндак. Він добре акомпанував на баяні і сам завоював симпатії слухачів сольними номерами художнього свисту. Але найбільш гарячими оплесками присутні нагородили виконавців «Тарасівських частушок» (Л. Лиходій і М. Неводнича). Частушки, написані на основі конкретних фактів з життя села, послужили дійовим засобом критики недоліків. Було б непогано, якби цю важливу форму шефської роботи підхопили й інші факультети.

Була випущена сатирична стінгазета «Шефський перець» на матеріалах з життя колгоспу (редактор А. Прокопенко).

Після концерту молодь села разом з нашими студентами весело провела час в дружніх розмовах, в танцях.

Всю дорогу від Тарасівки до Києва не змовкав спів молодих голосів, іскрились очі, сипались жарти...

Побажаємо студентам II курсу, щоб дружба міцніла, щоб завжди горів в серцях вогонь комсомольського завзяття і запалював їх на хороші діла.

В. ОЛІЙНИК.

Агітбригада мовно-літературного факультету за підготовкою концертної програми для трудівників села Тарасівки.
Фото **М. Шуряка.**

„На шкільній лаві“

(Закінчення)

Оксана Михайлівна «була вродливою і дуже веселою», Тамара і Валя теж «вродливі». Майже так само описана і зовнішність студента Красношапки.

Відчувається також, що авторові явно невистачає слів для змалювання картин природи, тому й пейзажі в повісті здебільшого сухі, невиразні, бідні.

Мовній тканині твору дещо шкодить зловживання цитатами з віршів, якими так і рясніють сторінки повісті. Такій кількості вивчених десятикласником віршів (навіть сонетів Шекспіра) може позаздрити будь-який студент.

Неуважне ставлення письменника до побудови речень приводить місцями до повторювання майже однакових виразів. Наприклад, на стор. 16 ми читаємо: «— Вам куди? — поцікавився Л. — Нагору, в центр. — Мені теж», а на стор. 26 знову: «—Тобі куди, Андрюшо? — Вверх. — Мені теж». Така повторюваність виразів зустрічається в повісті не один раз.

Всі ці недоліки не знижують загального позитивного враження від цікавої книжки. Цінність її полягає перш за все в тому, що в ній автор торкається важливих питань відношення учня до колективу, до навчання, до майбутньої професії та до життя взагалі.

Труднощі, які зустрічає герой твору в своєму житті, трапляються на шляху багатьох юнаків і дівчат, і вони прочитають цю книжку з великою користю для себе. Корисною буде вона також для вчителів і батьків.

Наприкінці хотілося б зауважити, що навряд чи потрібно супроводжувати видання перших книжок молодих письменників портретами, як це робить останнім часом видавництво «Молодь».

Набагато доцільніше було б друкувати коротеньку передмову, яка дозволила б читачеві правильно оцінити твір.

Ю. АВДЄЄВ,
Л. ЛЕВАНДОВСЬКИЙ.

Нові чемпіони

Закінчилася першість інституту з баскетбола.

В змаганнях брали участь 3 чоловічі і 6 жіночих команд: по одній чоловічій і по дві жіночих від кожного факультету. Цікавими були зустрічі між першими жіночими командами фізмату і педфаку.

...Попереду весь час ідуть педфаківці. Залишаються останні хвилини. Чотири точних кидка капітана команди фізмату С. Левіної зрівнюють рахунок. Фінальний свисток судді фіксує нічию.

Таким чином, жіноча баскетбольна команда фізмату в складі С. Левіної, К. Бондаренко, Р. Стебко, І. Мисник, А. Чехович знову одержала почесне звання чемпіона інституту з баскетбола 1957 року. Під дружні оплески глядачів її нагороджують дипломом I ступеня.

Не менш цікавими були зустрічі чоловічих команд. Без поразок пройшла команда літфаку. Вона домоглася перемоги в першості, зайнявши перше місце, і стала чемпіоном інституту.

Першість інституту з баскетбола закінчена. Попереду нові зустрічі, нові перемоги. В квітні цього року 4 збірні жіночі команди інституту братимуть участь у першості вузів міста з баскетбола, а в травні збірні чоловічі та жіночі команди будуть захищати честь інституту в спартакіаді вузів міста.

В. ГІЛІЛАХ.

Заст. редактора В. КУХАР

БФ 04315 Адреса редакції: м. Київ, бульвар Шевченка, 22/24, тел. 5-21-21, дод. 43. Друкарня КДПІ, Франка, 44. Зам. 244 — 1000